45. svezak

DR. IVAN ŠARIĆ
nadbiskup i metropolita Vrhbosanski.

BISKUP

»Milošću Božjom jesam što jesam.«
(1. Kor. 15. 10.)

AKADEMIJA »REGINA APOSTOLORUM«
KOROŠČEVA 15, SARAJEVO
1938.

Presveto Srce Isusovo, dođi Kraljevstvo Tvoje!
(300 dana oprosta.)

BISKUP

✝ Ivan,

po milosrđu Božjem i po milosti Svete Apostolske Stolice nadbiskup i metropolita Vrhbosanski, svima svećenicima i vjernicima, koji su u nadbiskupiji Vrhbosanskoj, pozdrav i blagoslov u Gospodinu našem Isusu Kristu!

Predragi u Isusu!

Dne 28. svibnja ove godine navršuje se punih trideset godina, otkako sam posvećen za biskupa. Ovu 30godišnjicu svojega posvećenja za biskupa proslavit ću ako Bog da, s vama zajedno, u nedjelju 26. lipnja, kad u Sarajevu svečano slavimo Blagdan Presvetoga Srca Isusova, kojemu je posvećena sva naša Nadbiskupija Vrhbosanska. Trideset biskupskih godina, velika je to milost Božja za me, pa ću iz dna duše svoje dati hvalu Božanskome Srcu. I da reknem sa Prorokom: »Prikazat ću žrtvu hvale Bogu, i prizvat ću Ime Gospodnje.« (Ps. 115, 17.) Zahvalnim srcem spomenut ću se tolikih i velikih milosti, što mi ih je Božanski »Pastir i Biskup duša naših« (1. Petr. 2, 25.) udijelio kroz to trideset godina moje biskupske službe. Od Spasova godine 1908. vaš biskup, »podvržen svojoj slabosti« (Hebr. 5, 2.), ali i »obuhvaćen milosrđem Božjim« (Ps. 31, 10.), nosio je teret i napor teške biskupske službe. Pa mi upravo ište srce, da na pragu te obljetnice mojega

biskupstva posvetim ove Korizme svoju pastirsku poslanicu pastirskoj službi katoličkoga biskupa. Hoću tako da ispitam i svoju i vašu savjest, a na vječno spasenje i moje i vaše, predragi moji biskupljani u Kristu Isusu!

Prikazat ću vam *biskupa kao učitelja, i kao svećenika, i kao pastira.* A prije toga spomenut ću vam nešto iz prve biskupske povijesti, da se upoznate sa temeljem i ustanovom uzvišene biskupske službe.

Uoči dana izbora Apostolâ »iziđe Isus na goru, da se pomoli Bogu. *Cijelu noć provede u molitvi s Bogom.* I kad bi dan, dozva k sebi svoje učenike i izabra od njih dvanaestoricu; njih nazva apostolima.« Onda Evanđelje nabraja izabranu dvanaestoricu *po imenu,* sve dva a dva: Šimuna Petra i njegova brata Andriju, Jakova i Ivana, Filipa i Bartolomeja, Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Šimuna prozvanog Revnitelja, Judu Tadeja i Judu Iskariota. (Luk. 6, 12.—16.) Kako li su drugi učenici Isusovi u dubokoj šutnji slušali, kad je Božanski Spasitelj pojedince po imenu prozivao ovu dvanaestoricu! Od vječnosti On ih je s Ocem izabrao, da preuzmu službu stupova Crkve. (Gal. 2, 9.)

U onoj noći molitve mislio je Isus i na nasljednike prvih Apostola, na katoličke biskupe, što će doći u budućim vjekovima. I tada su bili *svi* biskupi budućih vjekova pozvani i u molitvu Vječnoga Velikog Svećenika (Hebr. 4, 14.) uključeni. Iz ove pomisli: »Spasitelj me je po imenu pozvao i za me se molio«, proizlazi jakost i utjeha za sve one, koji su kao nasljednici Apostolâ zakonito, »kroz vrata« (Iv. 10, 1.), a ne s koje druge strane, unišli u biskupsku službu. Za svakoga novog biskupa, na čijoj su glavi kod

biskupskog posvećenja počivale ruke trojice katoličkih biskupa, i čija je glava pomazana svetom krizmom u Ime Krista, Pomazanika, vrijedi ova radosna vijest: Ne boj se! Vječni Veliki Svećenik molio se je za tebe. Za tebe biskupa u službi učiteljskoj, za tebe biskupa u službi svećeničkoj, za tebe biskupa u službi pastirskoj.

I. BISKUP U SLUŽBI UČITELJSKOJ.

U Djelima Apostolskim ovako su se izjavili Apostoli, prvi biskupi: Brigu za siromahe imaju voditi đakoni, »a mi ćemo se posvetiti *riječi Božjoj.*« (Dj. Ap. 6, 1.—4.) U prvoj poslanici Korinćanima sv. Pavao Apostol govori, da ga je poslao Krist, »*neka propovijeda Evanđelje*«. »Teško meni«, veli sv. Pavao, »ako Evanđelja ne propovijedam!« (1. Kor. 1, 17.; 9, 6.) I on svoja dva učenika, Timoteja, biskupa u Efezu, i Tita, biskupa na Kreti, opet i opet opominje, da im je prva i poglavita dužnost čuvati i navješćivati zdravu nauku: »O Timoteju, sačuvaj nauku, što ti je predana!« (1. Tim. 4, 16.) Ta povjerena nauka jest evanđeoska istina. Nju dakle čuvaj od krivovjeraca, od tih vukova u ovčjem odijelu! »A ti, Tito, govori, kako pristaje zdravoj nauci!« (Tit. 2, 1.) I onda ovako nastavlja sv. Pavao: Starcima govori, da budu trijezni, stidljivi, umjereni, zdravi u vjeri, u ljubavi, u strpljivosti! Staricama također govori, da se vladaju, kako dolikuje svetima, da ne kleveću, da upućuju dobro mlade žene, neka ljube muževe, neka ljube svoju djecu, neka budu umjerene, čiste, kućanice, dobre, pokorne svojim muževima, da se ne psuje riječ Božja! Tako i mladiće nagovaraj, da budu trijezni! Sluge nagovaraj, da se pokoravaju

svojim gospodarima, da ne odgovaraju, da ne pronevjere, nego da pokazuju u svemu pravu vjernost, da ukrašuju u svemu nauku Spasitelja našega Boga! To govori, i opominji, i uvjeravaj sa svom vlašću! (Tit. gl. 2.)

Tako sv. Pavao Apostol opominje biskupe Timoteja i Tita. I u duhu ovih apostolskih opomena stavljaju se pitanja prije biskupske posvete: Hoćeš li poučavati puk u Svetom Pismu i u predaji Otaca? I onda istom, kad izabrani biskup, koji se ima posvetiti, odgovori: »Hoću«, meće se na njegova ramena Evanđelje s ovim riječima: »Propovijedaj Evanđelje puku tebi povjerenom!« Ali biskupi ne mogu po svim crkvama svoje biskupije sami osobno propovijedati, pa stoga moraju izabrati »vjerne ljude, koji će biti sposobni i druge naučiti (2. Tim. 2, 2.); ljude, koji ne daju, da se sveže riječ Božja (2. Tim. 2, 9.), već kao neustrašivi radnici upravljaju riječju istine. (2. Tim. 2, 15.)

Eto, predragi u Isusu, što je sve vaš biskup imao vama govoriti u svojim propovijedima, razgovorima i poslanicama, i što ste vi imali slušati. Savjest će nam kazati, da li smo izvršili svoju dužnost.

Vaš, onda, biskup morao je i *krive nauke odbijati od vas* i paziti na to, da vjernici ne prianjaju uz bajke i prazne govore. (1. Tim. 1, 3., 7.) Doći će vremena, govori Duh Božji, »kada će neki otpasti od vjere i pristati uz lažne duhove i nauke đavolske.« (1. Tim. 4, 1.) I sveti Pavao Apostol ne ustručava se i *po imenu* objaviti neke od takovih otpadnika i bezbožnika. (2. Tim. 2, 17.) U knjizi Otkrivenja svetog Ivana Apostola Sin čovječji strogo opominje sedam biskupa i pita ih, da li su dosta odlučno ustajali proti onima, koji uče lažne nauke i zavode vjernike svojim svakojakim varkama. (Otkr. 2, 20. sl.)

Svojega učenika Timoteja, biskupa u Efezu, a s njim i svakoga biskupa kao nosioca službe učiteljske, ovako ozbiljno i svečano obvezuje i zaklinje veliki Pavao Apostol: »Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će suditi žive i mrtve, i dolaskom njegovim i kraljevstvom njegovim. Propovijedaj riječ, nastoj *u zgodno vrijeme i u nevrijeme,* pokaraj, zaprijeti, umoli, učeći sa svom strpljivošću; jer će biti vrijeme, kad zdrave nauke ne će primati, nego će po svojim požudama nakupiti sebi učitelje, jer ih uši svrbe. I odvratit će uši od istine, a okrenut će se bajkama. A ti budi trijezan u svemu, trpi zlo, učini djelo evanđelista, službu svoju izvrši potpuno!« (2. Tim. 1.—5.)

I biskup ne bi bio više sluga Kristov, kad bi, da ugodi ljudima, govorio, ili kad bi, od straha pred ljudima, šutio, ili, dapače, kad bi, kako se veli u molitvama kod biskupske posvete, držao svjetlost za tminu, a tminu za svjetlost. Veliki biskup sv. Pavao ovako sam o sebi veli: »Kad bih još ljudima ugađao, ne bih bio sluga Kristov.« Jest, stražari svetoga Grada Božjega moraju, kako veli prorok Izaija, vikati iz svega grla, i ne ustezati se, već podizati glas svoj kao truba, kad navale neprijatelji na zidine Grada Božjega, to jest na istine Evanđelja Kristova. (Iz. 58, 1.)

Takovi, eto, moraju da budu biskupi katolički kao nosioci službe učiteljske, kao glasnici vječnih istina Božjih.

Ali ova zapovijed obvezuje i njihove biskupljane. Oni moraju slušati riječ biskupovu, kad im on pro-

povijeda ili sam osobno, ili u svojim pastirskim poslanicama, ili na usta svojih svećenika. U glasu biskupovu glas je Isusov. Isus je rekao biskupima: »*Tko vas sluša, mene sluša, i tko vas prezire, mene prezire.*« (Luk. 10, 16.) Pa teško biskupu, nosiocu službe učiteljske, ako ne propovijeda svetog Evanđelja Isusova! Ali teško i puku, ako ne sluša svetog Evanđelja Isusova!

Predragi u Isusu! Vaš biskup u ovo trideset godina svojega biskupovanja među vama, toliko vam je propovijedi rekao, i tolike vam je pastirske poslanice napisao i poslao, i toliko vas je svakom prilikom nagovarao i zaklinjao, da se držite zapovijedi Božjih, da budete vjerni i odani Crkvi Isusovoj, da provodite život u milosti Božjoj, da se čuvate onih, koji vas odvraćaju od katoličke vjere i svetoga kršćanskog života, da iskorijenite iz svojih kuća sve nekršćanske običaje, da se okanite ružne psovke i kletve, da sa svojim župnikom zavedete u svoje župe katolička društva, da požrtvovno poradite na njivi Božjoj, da revno i skrušeno primate svete sakramente, da ne propuštate zajedničke jutarnje i večernje molitve, da svoje obitelji posvetite Presvetom Srcu Isusovu, da štujete i zazivate našu Dragu Gospu B. D. Mariju, da ne čitate knjiga, listova i novina, što udaraju na naše svetinje katoličke, da podupirete i čitate naše katoličke knjige, listove i novine, da pritečete u pomoć našim sjemeništima, iz kojih nam izlaze naši svećenici, da se molite i zauzimate za svoje svećenike, koji vas prate od kolijevke pa sve do groba, da se molite za našega Svetoga Oca Papu, Namjesnika Isusova na zemlji, koji u ova teška i bezbožna vremena upravlja našom svetom Crkvom Katoličkom, i da

dobro naučite istine svete vjere, i da pobožno svetkujete nedjelje i ostale zapovjedne svetkovine, i da savjesno obdržavate propisane postove, i da odvažno ustajete na obranu naše svete Katoličke Crkve, da eto, budete, pravi kršćani katolici, ljudi Božji, ljudi po Srcu Isusovu. Sve sam vam to na srce i na dušu stavljao, putujući svake godine po našoj prostranoj i vrletnoj nadbiskupiji. Putujući od sela do sela, od grada do grada, obišao sam već pet puta svu nadbiskupiju našu. Pa poslušajte, braćo, glas svojega biskupa, koji vas sve toliko voli i pazi! Voli vas kao braću svoju, kao sestre svoje, kao premilu djecu svoju! Misli na vas svaki dan, i radi za vas povazdan, i trpi za vas dan i noć.

A hvala Bogu, mogu, uglavnom, reći, da vjernici vrhbosanski lijepo i rado slušaju svojega biskupa. Oni zajedno s njim trude se i nastoje, da se među nama širi Kraljevstvo Božje. Osnivaju se na sve strane nove župe, i podižu se nove zidane župske crkve. I pune su nam crkve u nedjelje i blagdane. I primaju se revno sveti sakramenti. I ne radi se teški posao u nedjelje. I psovka se u nas toliko ne čuje. I te nesretne po selima samodošlosti rjeđe su. I društva se katolička sve više na sve strane šire. I mladost naša, osobito omladina križarska, tako nam je oduševljena za sve, što je sveto i plemenito. Križari su nam pravi stražari naših vjerskih i narodnih svetinja. I svete pučke misije, i euharistijski po dekanijama kongresi donose nam ponajljepše plodove. I na sirotinju se našu brižnom ljubavlju misli. Zimski »Stolovi kršćanske ljubavi« u Sarajevu pravi su nam uzor kršćanske ljubavi. I naši svećenici, i naši svi zavodi revnuju upravo apostolski, i u svojim po-

teškoćama uzdaju se u Boga, i Bog im je dragi u pomoći. A naša vrhbosanska katolička štampa upravo je na zamjernoj visini; ona je dika i ponos mladoj Crkvi Vrhbosanskoj. To svjedoče i priznanja, što nam stižu sa svih strana. Eto, na njivi se Božjoj u nas lijepo i marljivo radi. A nastojat ćemo, uz milost Božju, da budemo i još bolji, i još revniji, i još požrtvovniji, i još poduzetniji u Katoličkoj Akciji. Tako, predragi moji biskupljani u Isusu! A sad da vidimo biskupa u njegovoj svećeničkoj službi!

II. BISKUP U SLUŽBI SVEĆENIČKOJ.

Biskup se zove veliki svećenik. Kad biskup svečano ulazi u crkvu, sa kora se zapjeva njemu kao velikom svećeniku. Biskup je veliki svećenik, jer se njemu biskupskom posvetom daje služba svećenička u svojoj punini. *Tri* biskupa polažu ruke kod biskupske posvete, a ne samo *jedan* biskup kao kod svećeničke posvete. Tim se označuje *punina svećeništva* ili, kako se veli u molitvama posvete, »punina svećeničke milosti«. I *trostrukim* križem blagosiva biskup. I tim se označuje punina svećeničkog blagoslova. Svećenik je »sluga Kristov i djelitelj tajna Božjih.« (1. Kor. 4, 1.) A veliki svećenik u još većoj mjeri žrtvuje samoga sebe za duše i u još većoj punini dijeli tajne Božje. (2. Kor. 12, 15.) Stoga i očekuje Crkva od biskupa, da bude na visini u poniznosti, u dušobrižničkoj revnosti, u svećeničkoj savršenosti. I stoga Crkva u teška i burna vremena traži, da se ponajprije poglavari Crkve duhovno obnove i ojače.

Kaošto učiteljskom službom, tako je i svećeničkom službom biskup duhovno vezan sa svojom biskupijom. Vezan je *molitvom i žrtvom*. Vezan je *dijeljenjem svetih sakramenata i drugih raznih posveta.* Sv. Pavao Apostol veli o sebi kao biskupu: »Mi ne prestajemo za vas moliti se Bogu i prositi, da se ispunite poznanjem volje njegove u svakoj mudrosti i duhovnom razumijevanju; da živite dostojno Gospodina, te mu u svemu omilite; da budete plodni u svakom dobrom djelu i rastete u poznanju Božjemu.« (Kol. 1, 9., 10.) A sv. Bernard kaže o biskupu: »Za biskupa ostaje ovo troje: riječ, primjer i molitva. A molitva je veća i od riječi i od primjera.«

Predragi u Isusu! I vaš biskup od svega srca moli se Bogu svaki dan za vas. Svaki dan prikazuje misu za vas. I svake godine na Veliki Četvrtak posvećuje on sveta ulja za čitavu našu Nadbiskupiju. Posvećuje katekumensko ulje za krštenje, krizmu za svetu Potvrdu i druga sveta pomazanja, bolesničko ulje za teško bolesne. I svako katoličko dijete, što se krsti u našoj Nadbiskupiji, pomaže se uljem, što ga vaš nadbiskup posveti u katedrali sarajevskoj na Veliki Četvrtak. I svako dijete, što se u našoj Nadbiskupiji krizma, i kalež i crkva i zvono, što se posvećuju, pomažu se krizmom, što je vaš nadbiskup posveti na Veliki Četvrtak. I teško bolesni, koje ruka svećenička pomaže u Ime Gospodnje (Jak. 5, 14.), pomažu se svetim uljem bolesničkim, što ga vaš nadbiskup posveti na Veliki Četvrtak. U najsvetijim, dakle, časovima vjerskog života vaš je nadbiskup u duhu vezan s vama.

Kao veliki svećenik stoji vaš biskup pred svojom biskupijom, kad dijeli svetu Krizmu. A u ovo trideset godina vaš je nadbiskup više od 150.000 vaše djece naoružao svjetlošću i jakošću Duha Svetoga. O, neka ta od mene krizmana djeca ostanu uvijek vjerna svo-

joj vjeri, kojoj su se zavjerila na svetoj Krizmi!

Kao veliki svećenik stoji vaš nadbiskup pred svojom nadbiskupijom i onda, kad dijeli svećeničku posvetu. Časovi svećeničke posvete za svakoga su biskupa puni teške odgovornosti. Jer veli sv. Pavao Apostol: »Ne meći odmah ruku ni na koga!« (1. Tim. 5, 22.) Ali su biskupu ovi časovi i golema radost. Doista, meni je uvijek golema radost, kad na mlade đakone stavljam misnicu, i kad im obadvije zajedno ruke mažem svetim uljem katekumenskim, da bude blagoslovljeno sve, što budu oni blagosivali, i kad im predajem kalež i hostiju, i kad im napokon podjeljujem vlast, da odrešuju ljude od grijeha. U ovo trideset godina svoje biskupske službe posvetio je vaš biskup za svećenike preko 250 bogoslova što svjetovnih što redovnih.

I ovdje vas, premili u Isusu, molim i zaklinjem, da se molite našemu Božanskom Spasitelju, neka nam dadne što više svećeničkih zvanja, što više radnika na njivi Božjoj, jer je žetva velika, a radnika malo. Molite se Gospodaru žetve, da pošalje radnike u žetvu svoju! (Mat. 9, 37., 38.) Pomozite, braćo, svojemu nadbiskupu i molitvom, i obilnom lemozinom, i kojom plemenitom zadužbinom, jer puno se od njega ište danas baš upogled svećeničkog podmlatka! »Djelo Dobrog Pastira za svećenički podmladak« neka poraste i procvate u našoj Nadbiskupiji! O svećenici i vjernici vrhbosanski! Opet i opet vas molim i zaklinjem, da se što više zauzmete za ovo sveto i apostolsko djelo! Olakšajte tako svojemu nadbiskupu i treću njegovu biskupsku službu, uzvišenu, ali tešku pastirsku službu!

III. BISKUP U SLUŽBI PASTIRSKOJ.

Kod biskupskog posvećenja predaje se novome biskupu pastirski štap. Ovim predavanjem pastirskog štapa daje se novome biskupu vlast, da svoje stado kao dobar pastir vodi na dobru pašu, i da ga čuva od vukova i od svake opasnosti i zablude. Dakle, nesamo da ima biskup kao nosilac učiteljske službe da navješćuje vječne istine i zakone vjerske, i nesamo da ima kao nosilac svećeničke službe da dijeli milosti i blagoslove Božje, već još ima i kao nosilac pastirske službe da u duhu Božanskoga Dobrog Pastira (Iv. 10, 1.—16.) vodi i *upravlja* svoju biskupiju. Kako nam svjedoči Sveto Pismo, biskupi su postavljeni od Duha Svetoga da upravljaju Crkvom Božjom. (Dj. Ap. 20, 28.) I Crkveni Zakonik veli: »Biskupi su nasljednici Apostolâ, po uredbi Božjoj poglavari pojedinih Crkava, koje redovitom vlašću upravljaju pod ugledom Rimskoga Biskupa.« (Can. 329, § 1.) Biskup ima dakle po Bogu i po ljudima zajamčeno pravo, da u vjersko-crkvenim pitanjima izdaje zakone i naredbe za svoju biskupiju, i da pazi, da se te naredbe i zakoni izvršuju. Biskup ima sveto poslanje »u onome, što se odnosi na Boga« (Hebr. 5, 1.), na čast Božju, na obdržavanje zapovijedi Božjih, na prava Crkve Božje, na uređenje službe Božje. Za ove zadaće ima se on zauzimati i žrtvovati slobodno i nerazdijeljeno (1. Kor. 7, 33.), ne vezan, ne rastrgan kakvim obzirima obiteljskim i rodbinskim. (Trid. s. 25. de reform. 1.)

I tako se biskup, po svome dobrom pravu, ima zauzimati i zalagati za stvar Božju i vjerski život. Ima braniti i čuvati čistoću vjere proti bezvjerju i

krivim naukama. Ima navješćivati nauke i načela Crkve Božje. Ima istupati za ćudoredni red i kršćanski odgoj.

Puno puta u tom svome pravu i u toj svojoj pastirskoj dužnosti biva smetan katolički biskup. Puno puta bude biskupski pastirski štap golem križ za biskupa. I njegova biskupska mitra na glavi bude mu puno puta prava trnova kruna. I tako ima svoje značenje onaj križ, što ga biskup nosi na prsima, križ sa mučeničkim svetim moćima.

I vaš je biskup u ovo trideset godina svojega biskupovanja imao puno puta da pije kalež pun gorčine i patnje. (Mat. 20, 22.) To vi, braćo, dobro znadete i pamtite. Ali je vašega biskupa uvijek tako brižno pazio, krijepio i tješio Božanski Dobri Pastir. I vaš se je biskup osjećao upravo sretnim, i radovao se je, kad je mogao biti malo sličan prvim Apostolima Isusovim, i kad je trpio sramotu za Ime Isusovo. (Dj. Ap. 5, 41.) I vaš biskup, sad prilikom tridesetgodišnjice svojega biskupovanja, može i mora iz dna duše svoje govoriti sa Apostolom Pavlom: »Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe, koji nas tješi u svakoj nevolji našoj, da bismo mogli i mi tješiti one, koji su u svakoj nevolji, utjehom, kojom nas same Bog tješi! Jer kaošto obiluju patnje Kristove u nama, tako i po Kristu obiluje utjeha naša. Ili trpimo, za vašu je utjehu i spasenje; ili se tješimo, za vašu je utjehu, koja djeluje, da podnosite strpljivo iste patnje, koje i mi podnosimo. I naša je nada čvrsta za vas znajući, da kaošto ste zajedničari u patnjama, tako ćete biti i u utjesi.« (2. Kor. 3.—7.)

Jest, predragi u Isusu! Bog nam nije nijedan križ, nijednu patnju i kušnju poslao, a da nam nije sa Križa svojega poslao i utjehu i okrepu i snagu. Ja sa Prorokom moram reći: »Kad su se umnožile brige u srcu mom, utjehe su Božje obradovale dušu moju.« (Ps. 93, 19.) Među tim utjehama Božjim bila mi je i vaša uvijek iskrena i vjerna ljubav prema meni. Tu sam ja ljubav i vjernost osjećao osobito na svojim apostolskim putovanjima. O, kako ste me uvijek srdačno i oduševljeno primali i dočekivali! U sav glas govorili ste mi: »Što vas više neprijatelji naše svete Crkve progone, to vas mi više častimo i volimo.« Vi ste me blagosivali, kad su me protivnici napadali. Vi ste mi tako olakšali moje borbe i patnje. Vi ćete i unapredak tako vjerni biti našoj svetoj Crkvi Katoličkoj i tako usko vezani sa svojim nadbiskupom. I molit ćete se Bogu za svojega nadbiskupa, koji vas u svojim molitvama ne zaboravlja nikada. Vaša molitva vašemu je nadbiskupu najmiliji dar i najdraža čestitka. On ne će od vas drugih darova i čestitaka. On želi i moli, da se u nedjelju 26. mjeseca lipnja, na blagdan Srca Isusova, naša Nadbiskupija Vrhbosanska u što većem broju pokloni u Sarajevu Božanskome Kralju naših srdaca, Božanskome Pastiru i Biskupu naših duša. Jer Njegovu Božanskom Srcu posvećena je naša Sarajevska Katedrala, a s njom i čitava naša Nadbiskupija Vrhbosanska. Dođite, poklonite se Srcu Isusovu, koje nas tako milostivo prati i blagosiva!

I kad vas to molim, i kad vam ovako pišem o trostrukoj službi biskupskoj, o učiteljskoj, svećeničkoj i pastirskoj službi biskupskoj, jednako mi dolaze na pamet oni uzvišeni obredi kod posvete biskupa.

Sva uzvišenost i veličina trostruke biskupske službe pokazuje se u tim divnim obredima. A u središtu te posvete stoji dijeljenje Duha Svetoga rukopoloženjem, pomazanjem i molitvom, iz koje se izlijeva na novoga biskupa vrhunaravna jakost i milost Božja. Tako je sveta, uzvišena i božanstvena ta molitva, te ja, evo, ne mogu, a da vam je svu ne navedem na svršetku poslanice, jer je u njoj sadržana i svrha i glavna misao ove poslanice.

Iza kako je biskup posvetitelj pomazao glavu novome biskupu svetom krizmom, skida se biskupu posvetitelju sa glave mitra, i on ustaje, i ovako svečano moli Boga Svemogućega:

»Ovo pomazanje, Gospodine, neka se obilato izlije na njegovu glavu, i neka poteče niz njegovo lice, i neka siđe sve do na dno njegova tijela, da jakost Tvojega Duha ispuni njegovu nutrinu i obuhvati njegovu vanjštinu! Neka on bude pun stalne vjere, čiste ljubavi, iskrenoga mira! Po Tvojemu daru neka budu njegove noge hitre za propovijedanje Tvojega mira i za navješćivanje Tvojih dobara! Daj mu, Gospodine, službu pomirenja u riječi i činu, u snazi znakova i čudesa! Jakost njegova govora i propovijedi neka ne bude u privlačnim riječima ljudske mudrosti, nego u iskazivanju duha i jakosti! Daj mu, Gospodine, ključeve kraljevstva nebeskoga, da upotrebi od Tebe njemu podijeljenu vlast za sazidanje, a ne za obaranje, i da se njom ne hvali! I što on bude svezao na zemlji, neka bude svezano i na nebu; i što on bude razriješio na zemlji, neka bude razriješeno i na nebu! Kojima zadrži grijehe, neka im budu zadržani; i kojima otpusti, i Ti im otpusti! Koji bude proklinjao njega, neka bude proklet, i koji bude blagosivao njega, neka se napuni blagoslovima! Neka bude vjeran i mudar sluga, kojega Ti, Gospodine, postavljaš nad svoju obitelj, da joj u pravo vrijeme daje hranu, i da vodi svakog čovjeka k savršenosti! Neka bude u brizi krepak; neka bude duhom vruć; neka mrzi oholost; neka ljubi poniznost i istinu, i neka je ne ostavi nikada, nadvladan hvalom ili strahom! Neka nikada ne drži svjetlost za tminu, niti tminu za svjetlost; i neka zlo ne zove dobrim i dobro zlim! Pametnima i nepametnima neka bude dužnik, da napretkom sviju postigne obilat plod! Udijeli mu, Gospodine, biskupsku stolicu, da upravlja Tvojom Crkvom i pukom njemu povjerenim! Budi mu ugled, budi mu moć, budi mu jakost! Umnoži nad njega blagoslov i milost svoju, da s Tvojom pomoći bude uvijek sposoban i dostojan izmoliti Tvoje milosrđe i ustrajati u pobožnosti!«

To je, eto, ona uzvišena molitva, što ju je prije trideset godina nad vašim biskupom izmolio njegov posvetitelj biskup, naš blagopokojni i nezaboravni nadbiskup Dr. Josip Stadler, koji nas jednako sve blagosiva sa Božjih nebesa. Pa neka se na vašem danas nadbiskupu ispuni sve ono, što mu se je od Boga molilo u toj svetoj molitvi! U to ime, braćo, podižem ruke svoje prema nebu, i u Ime Vječnoga Velikog Svećenika, Biskupa svih biskupa, podjeljujem vam blagoslov Svemogućega Boga † Oca i † Sina i † Duha Svetog. Amen.

U Sarajevu, na dan sv. Timoteja, biskupa i mučenika, 24. siječnja 1938.

† *IVAN*,
nadbiskup vrhbosanski.

Vrhbosanske Savremene Knjižice

Izdaje Dr. I V A N Ev. Š A R I Ć, nadbiskup Vrhbosanski.

Katolici, molimo se! Str. 40. Cijena 3 Din. (Raspačano).
Psallite Domino! Strana 32. Cijena 2 Din. (Raspačano).
Nad grobom trojice velikih hrvatskih biskupa. Strana 28. Cijena 2 Din.
Kršćanska obitelj i Posveta Srcu Isusovu. Str. 32. Cijena 2 Din.
Odgoj djece u obitelji. Strana 48. Cijena 3 Din. (Raspačano).
Svećenik odgojitelj malenih. Strana 48. Cijena 3 Din.
Svećenik. Strana 32. Cijena 2 Din. (Raspačano).
Dužnosti svećenika danas. Strana 32. Cijena 2 Din.
Prigodom Intronizacije. Strana 16. Cijena 2 Din.
Crkva i Papa. Strana 40. Cijena 3 Din. (Raspačano).
Katolička vjera. Strana 40. Cijena 3 Din.
Za Misije. Strana 16. Cijena 2 Din.
Na grob Biskupu Langu. Strana 36. Cijena 3 Din.
Sursum corda! Strana 32. Cijena 3 Din.
Katolička Akcija. Strana 32. Cijena 3 Din.
Stope Serafinskog Oca. Strana 68 sa 2 slike. Cijena 5 Din.
Hvaljen Isus! Strana 80 sa 16 sličica. Cijena 5 Din.
Kućni Katekizam. Strana 44 sa slikom. Cijena 3 Din.
Za Katoličku Akciju. Strana 32. Cijena 3 Din.
Krist Kralj. Strana 48. Cijena 3 Din.
Natrag k Bogu! Strana 32. Cijena 3 Din.
Apostolstvo sv. Ćirila i Metoda. Strana 16. Cijena 2 Din.
Križ. Strana 20 sa slikom. Cijena 2 Din.
Nedjelja. Strana 20. Cijena 2 Din.
K svetome Josipu! Strana 32. Cijena 3 Din.
Zlatni Jubilej Vrhbosanski. Strana 16. Cijena 2 Din.
Akademija »Regina Apostolorum«. Strana 16. Cijena 2 Din.
Na Euharistijski Kongres u Sarajevu! Strana 16. Cijena 2 Din.
Dobar vojnik Kristov. Strana 36. Cijena 3 Din.
Svećenički Dom »Salvator« na Lapadu kod Dubrovnika. Sa 13 slika. Cijena 5 Din.
Sveta Godina, Crkva, Papa, Rim. Strana 32. Cijena 3 Din.
Naš Sveti Otac Papa Pijo XI. Str. 24 sa 14 slika. Cijena 5 Din.
Muka Gospodina Našega Isusa Krista. Strana 24 sa slikom. Cijena 2 Din.
Vjerski preporod u župi. Strana 28. Cijena 3 Din.
Duh Katoličke Akcije. Strana 28 sa slikom. Cijena 3 Din.
Društvo sv. Vinka Paulskoga. Str. 24 sa slikom. Cijena 3 Din.
Dan Katoličke Akcije. Strana 32 sa slikom. Cijena 3 Din.
Jedna Krizma Vrhbosanska. Strana 20 sa 2 slike. Cijena 3 Din.
O pobožnosti. Strana 24. Cijena 2 Din.
Jedan apostolski put. Strana 32 sa 4 slike. Cijena 3 Din.
»Bog svake utjehe«. Strana 20. Cijena 2 Din.
»Ustajte, hajdemo!« Strana 36 sa 6 slika. Cijena 3 Din.
»Jedan apostolski put«, strana 44, cijena 3 Din.
Slavlje sv. Krizme u dekaniji Kreševskoj i Žepačkoj. Strana 44, cijena 3 Din.
Biskup. Strana 17. Cijena 2 Din.
